

af diſſe Benge til Djemed, ſom ikke direkte ere knyttede til Sygekasserne. Det er de Rettelser, ſom ere foretagne.

Jeg ſkal altsaa gentagne, at en Del ere Redaktionsændringer, og en Del ere ſaadanne Ændringer, ſom nærmest maa ſiges at være Forbedringer. Der er dog 2 Ændringer, ſom jeg for mit Bedkommende beklager, nemlig Indſtrønkningen af Statsbidraget til en beſtemt Sum, og Ændringen i § 17 om Forpligtelse for Sygekasserne til at yde fri Lægehjælp og Sygehushjælp. Jeg har omtalt diſſe Punkter, men tillægger dem ſom ſagt for øvrigt ikke større Betydning, end at man vil kunne anbefale det høje Ting at ſtemme for dem. I den Skikkelse, hvori Loven vil komme til at foreligge nu, ſom den er ændret i det andet Ting, er der ikke Tvivl om, at det vil være en særdeles god Lov og en betydningsfuld Reform, vi her gennemføre, og jeg ſkal derfor paa Udvalgets Vegne, ſærlig paa dets Flertals Vegne, anbefale den til Folketingets uforandrede Vedtagelse.

Brandes: Mindretallet, paa hvis Vegne jeg ſkal tillade mig at ſige et Par Ord, har, ſom det vil ſes af Erklæringen, anſet det for unyttigt at opſtille ſærlige Ændringer til denne Sags eneſte Behandling her i Tinget. Vi have gjort det paa Grund af den Maaade, hvorpaa Sagen er gennemført i de 2 Ting, nemlig ved privat Forhandling mellem enkelte Medlemmer af de tvende Ting. Den Maaade, hvorpaa den er gennemført, kan jeg illuſtrere ved et enkelt formelt Ekſempel, men ſom dog ſynes mig at kunne være af Interesſe. 2den Behandling af Sygekasseloven foregik i Landſtinget i Mandags; men allerede i Søndags Morges modtog Medlemmerne af Folketingets Udvalg Flertallets Erklæring over det fra Landſtinget tilbageſendte Forſlag til Lov om anerkendte Sygekasser. Det vil altsaa ſige, at Dagen før 2den Behandling havde fundet Sted, var Flertallet klar over, hvorledes det vilde ſtille ſig til det af Landſtinget vedtagne Forſlag. Man vil ikke kunne nægte, at det er ekſpedit, og naturligviſ kan man kvittere for denne Høflighed, at man ſaar Flertallets Erklæring paa et ſaa tidligt Standpunkt; men paa den anden Side umuliggør denne Adfærd ganſke viſt ogſaa Mindretallets Stilling, idet dette ikke kan have noget Haab om at gøre ſin Indflydelse gældende paa denne Sag, naar den i Forvejen er beſtemt, og man altsaa har sin Mening færdig, inden Landſtinget har udtalt ſig gennem en Afſtemning; for andet end Afſtemningen kan ikke kaldes en

officiel Afgørelſe; den Mening, der fremkommer i Betænkningen kan ikke kaldes officiel og grundlovmæssig, ſaaledes ſom en Afſtemning er det. Det er ganſke ſikkert ſjældent, ja jeg tror eneſtaende i parlamentariſke Annaler, at man har haft en Erklæring paa den Maaade foreliggende, inden den virkelige Vedtagelse. Det minder mig om et Sted i Heibergs „En Sjæl efter Døden“, hvor der ſiges om Helvedes Beboere, at de ikke alene læſe de Aviser, der udkomme hver Dag, men ogſaa Aviserne for næſte Aar (Afbrudſe af Boſſen) ja, det er et Fremſtridt, ſiger det ærede Medlem fra Stege (Boſſen); han ſtaaer altsaa paa dette Helvedes Standpunkt, men vi andre, ſom ikke befinde os der, finde ikke noget direkte Fremſtridt i at modtage Erklæringer, forinden Landſtinget endnu har vedtaget Loven. Men det er til ſvende og ſidſt et Spørgsmaal af underordnet Betydning, idet det er noget, man kan ſe bort fra. Det kunde være ligegyldigt, om man fik Erklæringen lidt før eller ſenere. Men foruden dette Ekſempel paa, hvorledes en Sag var afgjort forinden, kan der nævnes dette, at det jo dels gennem officielle Erklæringer gennem Bladene og dels ved Erklæringer her i Tinget er udtalt, at Sygekasseloven var afgjort, at denne Sag paa en ſaadan Maaade var ſammenkoblet med andre Sager, at naar man ſtemte for en af diſſe, ſtemte man ſamtidig paa denne Sygekasselov. Det er blevet ſagt her i Tinget med Henſyn til en Universitetslønningſlov, at den hang ſammen med andre Sager; det er blevet ſagt i Udvalget paa ſamme Maaade, og det er i Virkeligheden ſlaaet ſaadanit ſaſt gennem Erklæringer, der have ſtaaet ogſaa i officielle Blade her i Landet, at der ikke kunde være Tvivl om, at den var ſammenkoblet med 4 andre Love, nemlig de to kultusminiſterielle Lønningſlove, Landbohøſtſkoleloven og Lovene om Landbrugsſkoler og Folkehøſtſkoler. Naar man ſtemte for en af dem, ſtemte man for Sygekasseloven. For at blive i Sagnen om Helvede kan man ſige, at naar man gav Janden den lille Finger, gav man ham dem alle fem, altsaa den ene Lov var alle fem Love. Det har derfor ogſaa for Mindretallet viſt, hvor haabløſt det vilde være overhovedet at gøre noget Forſøg paa at ſtille Ændringer til denne Behandling. Det var afgjort og vedtaget i Forvejen, ſaa det vilde være en ganſke unyttigt Demonſtration at ſtille noget op, idet Mindretallet var afſtaaret fra virkelig Forhandling med det andet Ting. Naar der er blevet talt om, hvilke Reſultater man nu ſkulde have af denne Samlings Politik,